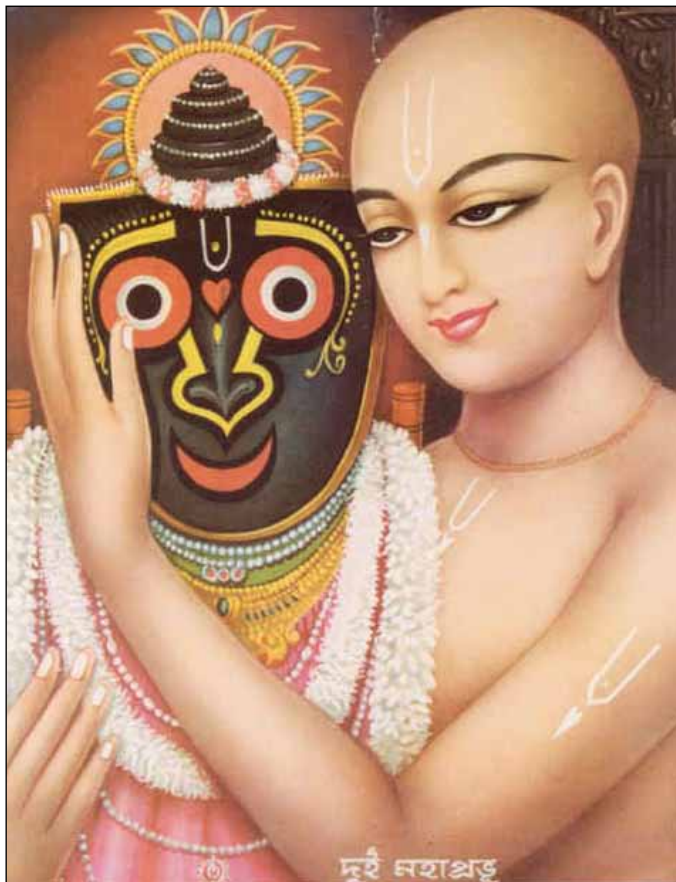


Gaura Vānī

červenec

2011

ŠRÍ ŠRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH



Všechna sláva Šrí Guruovi a Šrí Gauráŕgovi!



*kame mora hata cita nahi jane nija hita
manera na ghuce durbasana
more natha angi kuru tumi bancha-kalpa-taru
karuna dekhuka sarba-jana*

Moje srdce je probodáno chtivými touhami a proto nevím co je pro mne prospěšné. Nejsm schopen přemoci hmotné touhy v mé znečištěné mysli. Ó můj Pane, jsi stromem plnícím přání. Prosím Tě přijmi a očisti mě, ať všichni vidí Tvoji milost.

Šríla Naróttama Dása Thákura (Šrí Prema Bhakti-čandriká)

Amrita Váni

Šríla Prabhupáda Bhaktisiddhánta Sarasvatí



Sádhu-sanga, hari-kathá a služba

Praktikant toužící po vlastním štěstí, by se měl odevzdat lotosovým chodidlům *Náma Prabhua*. Měl by být skálopevně přesvědčen o tom, že zpívání Krišnova Jména společně s oddanými je neomylnou cestou k dokonalosti. Ode dne, v němž dosáhneme dokonalosti ve zpívání *mahá-mantry*, bude Hariho Svaté Jméno neustále tančit na špičce našeho jazyka. Předstírat uctívání Pána a zároveň mít averzi vůči službě Vaišnavům, kteří žijí v Mathu pouze proto, aby oslavovali Krišnu, nám nic nepřinese. Jednoduše tím, že budeme s láskou a oddaností sloužit oddaným v Mathu, naše chuť zpívat Svaté Jméno vzroste a tak se kvalifikujeme pro zpívání Svatého Jména.

Místo toho jsme však ponořeni ve službě našim „blízkým.“ Proto nejsme schopni zpívat Svaté Jméno. Jestliže se sdružováním s Vaišnavy a praktikováním *bhadžanu* oddaní hospodáři osvobodí jak od pout k životu hospodáře, tak od představy, že jim něco patří, mohou dosáhnout vlastní štěstí.

Zpívat Pánovo Jméno lze pouze ve společnosti oddaných. Hariho čisté Jméno se nezjeví ve společnosti neoddaných. Jestliže nás nezajímá *sádhu-sanga*, *hari-kathá* a služba guruovi, Krišnovi a Vaišnavům, nezískáme nic. Proto, ať už jsme hospodáři ,nebo žijeme v Mathu, musíme věnovat výjimečnou pozornost těmto třem věcem (*sádhu-sanga*, *hari-kathá* a služba). Potom bude náš úspěch zaručen a my vyvineme chuť pro zpívání Svatého Jména, pro seberealizaci a zjistíme, že jsme opět v našem původním postavení.

Potíže jsou pro duchovní pokrok nezbytné

Šríla Bhakti Rakšak Šrídhar Dév-Gósvámí Mahárádža

Student: Jak by měl žák po odchodu svého duchovního mistra pokračovat ve svém poslání?

Šríla Šrídhar Mahárádža: Nesmíš zanedbat, své svědomí. Měl bys bojovat jako voják, pro záchranu své země, svých lidí, nebo své cti. Prostředí půjde svou cestou. Může vypadat velice



matoucí, ty mu však musíš čelit. Ať už je bitevní pole jakékoliv, musíš bojovat. Jinak nemáš víru ve vlastní věc.

Můžou nastat nepokoje. Lépe řečeno, nastanou. Může i nastat boj mezi oddanými, ale navzdory všem potížím bychom neměli kázání Maháprabhua opustit. Nepokoje musejí přijít, jelikož nás opustil náš nejmilovanější guru. Byla na nás uvržena taková velká kletba; měli bychom žít v klidu? Nepokoje musejí přijít a my je musíme podstoupit, avšak i přesto musíme zůstat upřímní; musíme čelit potížím správným způsobem. Přišly, aby nás naučily jít správným směrem.

Tomu, co jsme obdrželi od našeho duchovního mistra rozumíme pouze zhruba. Nyní se věci udály takovým

způsobem, že musíme zkoumat sami sebe v každém okamžiku. Musíme se sami analyzovat. *Atma-niksepa*, sebeanalýza začala. Podstupujeme zkoušku. Co jsme od našeho duchovního mistra obdrželi a jak jsme to obdrželi? Správně, nebo jen jako předvádění “show“ navenek? Nastal čas pro naše očistění, pro zkoušku, zdali jsme skutečnými studenty, skutečnými žáky, anebo žáky pouze zevně, jen pouhým vyznáním. Jaká je pozice pravého žáka? Když žijeme ve společnosti, jaká je hloubka našeho přesvědčení? S jakým postojem jsme přijali jeho učení? Jak hluboce je zakořeněno v nás? Oheň přišel, aby nás vyzkoušel, zdali obstojíme. Je naše přijetí skutečné? Nebo je to napodobenina, imitace? Tento oheň to ukáže.

Proto se nesmíme obávat žádných nepřátelských okolností. Krišna v Bhagavad-gítě říká: „Šťastný *kšatrija* touží po bitvě, které právě čelíš.“ (*sukhinah ksatriya partha labhante yuddham idrsam*). Špatný řemeslník se hádá se svým náradím. Naše *karma* nám přišla čelit, obklopit nás, a my se jí nemůžeme zbavit. Takovéto nepokoje jsou výsledkem naší vlastní *karmy*; pocházejí z nás. Takže se s ní nesmíme hádat. Musíme s ní jednat správně.

Musíme přesněji zkoumat to, o čem si myslíme, že tomu rozumíme. Každý se musí ptát sám sebe: „Kde to jsem? Jaká je má skutečná potřeba? Jak mnoho toužím po pravé věci?“ Všechny tyto věci se projeví a zveřejní. To je skutečné pole *sádhany*, neboli praxe. Pro naše praktikování, pro náš pokrok, jsou všechny tyto potíže zapotřebí. Jinak nepoznáme co je pokrok, staneme se pokrytci a budeme dávat ty samé falešné

věci ostatním. Abychom se tedy očistili, je nutné, abychom prošli mnoha potížemi.

Bůh nechybuje. On řídí prostředí. To není naše zodpovědnost. Zodpovědnost za prostředí nespočívá na nás. My jsme zodpovědní jen sami za sebe. Prostředí je v rukou Pána. Nic zlého mi neudělal. Jsem-li upřímný, přizpůsobím se prostředí a umístím svoji víru před Něho. Náš patriotizmus bude testován různými podmínkami na bojišti. Budeme vystaveni zkoušce, abychom uviděli, zdali jsme skutečnými vojáky anebo ne.

Přijít může cokoliv, avšak my tomu musíme čelit. Za žádných okolností nesmím zapomenout na mého Pána, mého gurua, mého Gaurangu, a Rádhá-Góvindu. Za všech nepříznivých podmínek, musím stát s hlavou vztyčenou a říkat: „Ano! Jsem služebníkem této skupiny, této *sampradáji*. Všichni mě mohou opustit, ale já sám vydržím!“ S tímto postojem musíme kráčet dál, ať již jsou podmínky jakékoliv. Potom se mi může dostat uznání: „Ano, i přes takovouto tvrdou zkoušku je stále zde.“ Naši nadřízení budou s námi potěšeni.

Musíme zkoumat sami sebe. Jak dalece jsme sobečtí? Do jaké míry jsou naše nechtěné, špatné návyky, *anárthy*, zakořeněny v našich srdcích? Nakolik jsou nečistoty *karmy*, *gjány*, mentálních tužeb a ostatní nečisté věci smíchány se skutečnou vírou - to musíme zjistit a různými způsoby je odstraňovat. Jestliže chceme skutečné dobro, nikdo nám v tom nemůže bránit. Musíme jednat v tomto duchu a poté budeme schopni porozumět co je co.

Pravda je pravda

Óm Višnupáda Šrí Šrímad Bhakti Vaibhava

Purí Gósvámí Mahárádža

Jak dosáhnout oddané lásky? Co vlastně láska znamená? Všeobecně je láska v tomto světě považovaná za něco, co nás přivádí k vlastnímu potěšení. Milujeme pouze pro osobní uspokojení. Chceme-li ovšem pochopit lásku ke Svrchované Božské Osobnosti, musíme se nejdříve odevzdat. Musíme se odevzdat Pánovi. Musíme se odevzdat tomu, kdo nám udílí pokyny a striktně tyto instrukce následovat. Musíme následovat učení, které nám přinesl Gauranga. Šrí Krišna Čaitanja Maháprabhu nám umožňuje porozumět realitě a pravdě o Svrchované Bytosti.

Kdo je to Bůh? A co vše dokáže učinit? A kdo je schopen tomu porozumět? To jsou otázky a témata, které je třeba vyřešit.

Co je to pravda? Pravda je pravda. Pravda nemá budoucnost, ani minulost, pravda je pouze přítomna. Neexistuje ve třech fázích. Pouze přítomnost. Neustálá přítomnost. A tato přítomnost nemá žádnou budoucnost. Vše ostatní na co pohlédneme je hmotné, přechodné. Existuje to pouze po určitý okamžik.

Naše těla se narodí, dosáhnou určité výšky a váhy a postupně se začínají ztrácet, až nakonec zcela zaniknou. To ovšem není naše motto. naše motto zní: „Chceme žít věčně.“

Existuje Stvořitel, jenž stvořil celý tento vesmír a pod

jehož vedením tu nyní sedíme a hovoříme. Kdo je to? To On je pravda. On je ten nejmocnější a my Ho nedokážeme pochopit svými miniaturními mozky.

Naše poznání je omezené. Stejně jako naše fyzická, intelektuální a mentální síla – vše je omezené. Naše chápání pravdy je omezeno kapacitou smyslu. Takto se pravdy dobrat nemůžeme. K tomu,



abychom pochopili pravdu, se musíme odevzdat. Naproste odevzdání. Bhagavad-gíta (18.66) nám praví: *sarva dharman parityajya mam ekam saranam vraja, aham tvam sarva-papebhyo moksaisyami ma sucah*. „Zřekni se všech lidmi stvořených náboženství a odevzdej se Mi. Odevzdej se Mi!“

Jestliže se odevzdáš bez vyhlídky na jakékoliv cíle, zbaven tužeb a budeš následovat Jeho požadavky, Pán se ti vyjeví. A k tomu, aby k odhalení pravdy došlo, se vyžaduje podřízenost.

Co znamená podřídit se? Tohle tělo mi nepatří. Já nejsem tohle tělo. Veškeré orgány, které ke mně náleží, nejsou moje. Moje tělo, mysl, tělesná a intelektuální síla nejsou kompetentní k poznání pravdy. Chceme-li pravdu poznat, musíme se pravdě odevzdat. Odevzdat se!



Sláva Pána Nitjánandy

Čaitanja Bhágavata, Ádi-khanda, 9. kapitola

Šríla Vrindávana Dása Thákura

Po několika dnech cestování v extatické náladě dorazil Nitjánanda do Setubandhy. Poté co se vykoupal v Dhanus-tírtě se šel podívat na Pána Rámešvaru. Pak se Pán vypravil do Vidžajanágary. Navštívil Májápurí, Avantí, a řeku Godavari, potom se vydal do sídla Džijada-nrsimhy. Navštívil Trimallu a Kúrma-kšetru a nakonec se šel podívat na Džagannátha, Pána Níláčaly. Jak se blížil ke Šrí Níláčale, upadl při pohledu na vlajku chrámu do bezvědomí. Pán Nitjánanda viděl Pána Džagannátha jako zdroj Čaturvjúhy (Vásudeva, Sankaršana, Pradjumna a Aniruddha) obklopeného svými drahými oddanými. Ihned po shlédnutí Pána, se Nitjánandovy zježily chlupy a upadl do bezvědomí. Když nabyl vědomí, opět upadl na zem. Třes, pocení, pláč, padání na zem a hlasitý křik – kdo dokáže popsat tyto extatické proměny, které Pán Nitjánanda projevil? Poté co Nitjánanda strávil nějaký čas v Níláčale, odešel s jásotem do Gangáságary. Kdo může popsat Pánovu pouť? Jen ve stručnosti jsem ji Jeho milostí popsal. Po návštěvě různých svatých míst se Pán Nitjánanda vrátil znovu do Mathury. Neustále pobýval ve Vrindávane a byl tak ponořen v myšlenkách na Krišnu, že nevěděl, zda byl den nebo noc. Nejedl, ale občas se napil mléka, kdykoli Mu ho někdo nabídl. Pán Nitjánanda

dobře věděl, že Pán Gauračandra žije tajně v Navadvípu. Pomyslel si však: „Půjdu sloužit Pánu Gaurangovi, až vyjeví Svoje bohatství.“ S těmito myšlenkami Pán Nitjánanda neodešel do Navadvípu, nýbrž zůstal v Mathuře. Pravidelně si užíval zábav ve vodách Jamuny a hrál si s dětmi ve Vrindávaně. Ačkoli je Pán Nitjánanda všemocný, v této době ještě oddanou službu Pánovi nerozšiřoval. Až když Pán Gauračandra projeví Svoje bohatství, pak na Jeho pokyn začne oddanou službu rozdávat. Služebníci a společníci Pána Čaitanji nechtějí dělat nic bez Jeho pokynu, to však ani v nejmenším nezmenšuje jejich slávu. Brahmá, Ananta, Šiva a další polobozi tvoří, udržují a ničí na pokyn Pána Čaitanji. Hříšníci, kteří takové věci neradí slyší, nejsou hodni toho, aby je Vaišnavové spatřili. Přesvědčte se sami, jak Nitjánanda Prabhu požehnal pokladem oddané služby lidem tohoto vesmíru. Pán Nitjánanda je předním oddaným Pána Čaitanji, protože sláva Pána Čaitanji sídlí vždy na Jeho jazyku. Dnem i nocí Pán Nitjánanda opěvuje slávu Pána Čaitanji a ten kdo uctívá Pána Nitjánandu, určitě dosáhne oddanosti k Pánu Čaitanjovi. Všechna sláva Pánu Nitjánandovi, který je první manifestací Pána Čaitanji. Sláva Pána Čaitanji se projeví Jeho milostí. Toho, kdo se milostí Šrí Čaitanji připoutá k Nitjánandovi a toho, kdo zná Nitjánandu, nikdy nepotká žádné neštěstí. Ti, kteří chtějí překonat oceán hmotné existence a ponořit se do oceánu oddané služby, musí uctívat Pána Nitjánandu. Někdo řekl: „Nitjánanda je stejný jako Balaráma.“ Další osoba řekla: „On je Šrí Čaitanjovi

nejdražší.“ Někdo může považovat Nitjánandu za *sanjásího*, někdo Jej může považovat za oddaného a někdo Ho může považovat za učence. Mohou si říkat, cokoli chtějí. I kdyby byl Nitjánanda nejbezvýznamnější služebník Pána Čaitanji, přesto si uchovám Jeho lotosová chodidla v mém srdci. Z tohoto důvodu nakopu do hlavy každého hříšníka, který znevažuje slávu Pána Nitjánandy a odváží se ho kritizovat. Pokud zjistíte, že nějaký oddaný Pána Čaitanji řekl něco špatného o Nitjánandovi, měli byste s jistotou vědět, že to co řekl, bylo vlastně oslavování. Vaišnavové jsou vždy čistí a plní poznání, takže pokud mezi nimi dojde k nějaké hádce, měli byste vědět, že je to jednoduše součást jejich zábav. Jestliže se někdo přikloní k jednomu z Vaišnavů a kritizuje jiného, bude zajisté zničen. Kdokoli následuje Nitjánandu, aniž by na Něm hledal chyby, s jistotou dosáhne útočiště Šrí Gauračandry. Kdy přijde den, kdy uvidím Pána Čaitanju a Pána Nitjánandu obklopené Jejich oddanými? Dovolte mi, abych sloužil Pánu Gauračandrovi podle pokynů Pána Nitjánandy, který je mým ve všech ohledech uctívaným Pánem. Zrození za zrozením toužím studovat Šrímad Bhágavatam pod vedením Šrí Nitjánandy Svarūpy. Všechna sláva Nejvyššímu Pánu, Šrí Gaurangovi! Dal Jsi mi společnost Pána Nitjánandy a potom Jsi mi ji vzal. Přesto žebrám o Tvou milost, nechť má mysl zůstane připoutaná k Jeho a Tvým lotosovým chodidlům. Pán Nitjánanda je Tvůj největší oddaný. Nikdo Ho nemůže dosáhnout bez Tvého svolení. Pán Nitjánanda cestoval po lesích Vrindávany dokud Pán

Gauračandra neprojevil Svoje bohatství. Ten, kdo naslouchá těmto popisům o návštěvě Nitjánandy Svarúpy na svatých místech, získá poklad božské lásky. Přijímajíce Šrí Čaitanju a Nitjánandu Prabhua za svůj život a duši, já, Vrindávan dás, opěvuji slávu Jejich lotosových chodidel.

Bhagavad-gítá

Sárártha-varšini-tiká

komentář Šríly Višvanátha Čakravartího Thákury,
který zavlažuje svým esenciálním významem
s výkladem Šríly Bhakti Sádhy Muni Mahárádži

Bhagavad-gítá 2.24–25

*acchedyo 'yam adāhyo 'yam akledyo 'śośya eva ca
nityaḥ sarva-gataḥ sthāṇur acalo 'yam sanātanaḥ*

Duše nemůže být rozsekána, spálena, rozmočena ani vysušena.
Je věčná, putuje do všech těl a je neměnná.

*avyakto 'yam acintyo 'yam avikāryo 'yam ucyaते
tasmād evaṁ viditvainaṁ nānuśocitum arhasi*

Je nepostřehnutelně malá, nepochopitelně se šíří tělem a
nemění se. Když ji takto znáš, neměl bys naříkat.

Šrīla Višvanátha Čakravartí Thákura: Proto je *atma* popsána tímto způsobem (použitím popisů z předchozího verše): Nemůže být rozsekána, spálena, vysušena ani rozmočena. Opakování slov v této části (jako použití slov *nitya* a *sanatanah* v tomto verši a použití výroků předchozího verše), které naznačuje věčnou povahu duše je použito proto, aby byla duše dokonale definována pro ty, jejichž intelekt je zmaten. Tak jako když člověk několikrát po sobě opakuje stejnou věc, aby to s jistotou všichni pochopili. „To je *dharma kali jugy*, to je *dharma kali jugy*, to je *dharma kali jugy*.“

Sarva gatah (prochází vším) znamená, že duše na základě svojí *karmy* putuje do všech druhů těl, jako jsou lidské tělo, tělo zvířete nebo tělo poloboha. *Sthanu* a *acala* mají stejný význam, „je stálá - nemění se,“ opakování vyjasňuje význam.

Protože je velice jemná, nazývá se *avyakta*. Protože prostupuje tělo vědomím, nazývá se *acintya*, nepochopitelná (mimo koncepcí). Protože je prostá šesti změn jako je zrození, nazývá se *avikarya*.

Šrīla BS Muni Mahárádža: Zde se opět připomíná povaha duše. Neměnná, nezničitelná a věčná. Nelze ji spálit, rozsekat, rozmočit ani vysušit. Je nepochopitelně malá. Přestože ji nemůže nikdo spatřit, prostupuje celým tělem – to je vědomí. Díky tomu můžeme cokoliv pocítovat. Jak může mít tak nepatrná věc tolik síly k šíření vědomí po celé těle? Co je duše? Já jsem duše. Já jsem ta část duše, kterou nejsem schopen vnímat.

Živá bytost by měla pochopit, že se nerodí, nestárne ani neumírá. Pro lidi *kali jugy* je velice těžké to pochopit. Narodili jsme se do společnosti v níž nám říkají: „Toto tělo jsi ty a proto o něj pečuj.“ Vše co má vztah s tímto světem, je pouze mysl a tělo (jemnohmotné a hrubohmotné tělo). Je strašné vidět jak odporně se tento svět vystavuje. To je Májá. Po celý čas jsme manipulováni a ovlivněni těmito externími věcmi (tělem a myslí). Šríla Bhaktivinóda Thákura napsal:

*jiva jago jiva jago goracandra bole
kota nidra jao maya-pisacira kole*

Šrí Gauračanda volá: „Vstávejte, vstávejte, spící duše! Jak dlouho ještě budete spát v náručí čarodějnice Máji?“

Bhagavad-gítá 2.26

*atha cainam nitya-jātam nityam vā manyase mṛtam
tathāpi tvam mahā-bāho naivam śocitum arhasi*

Dokonce i když si myslíš, že se duše pokaždé rodí a pokaždé umírá, přesto bys neměl naříkat, ó válečníku mocných paží!

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: „Předložil jsem ti konečnou pravdu, tak jak ji prezentují písmena. Nyní ti předložím pravdu založenou na hmotném pohledu. Pochop to prosím.“ Potom říká tento verš.

Jestliže si myslíš, že se duše pokaždé rodí (*nitya jatam*) zároveň s narozením těla, a umírá pokaždé společně se smrtí těla, neměl bys naříkat. Ó Ardžuno, válečníku s mocnými pažemi, jsi udatným bojovníkem a tato válka je tvojí *dharmou*.

Šrímad Bhágavatam říká:

*ksatriyanam ayam dharmah prajapati-vinirmitah
bhratapi bhrataram hanyad yena ghoratamas tatah*

Zákon svaté povinnosti pro válečníky ustanovený pánem Brahmou, přikazuje že válečník může zabít dokonce i vlastního bratra. To je vskutku nejstrašnější zákon. (Š.B. 10.54.40)

Bhagavad-gítá 2.27

*jätasya hi dhruvo mṛtyur dhruvam janma mṛtasya ca
tasmād aparihārye ’rthe na tvam śocitum arhasi*

Neboť co se narodí, to s jistotou zemře a co je mrtvé to se zajisté narodí. Protože obojí je nevyhnutelné, neměl bys naříkat.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: Neboť smrt zajisté nastane, je-li vyčerpána *karma* pro tento život a narození je také jisté, díky činnostem jež vykonávalo právě zemřelé tělo. Nenaříkej, protože obojí, jak smrt tak zrození je nevyhnutelné.

Bhagavad-gítá 2.28

*avyaktādīni bhūtāni vyakta-madhyāni bhārata
avyakta-nidhanāny eva tatra kā paridevanā*

Živé bytosti jsou na počátku neprojevené, uprostřed jsou projevené a na konci opět neprojevené. Jaký je v tom důvod k nářku, ó Bhárato?

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: Pro duši neexistuje zrození ani smrt (verš 20). Pro tělo jsou zrození i smrt jisté (verš 27). Tím byli příčiny k nářku eliminovány. V tomto verši jsou obě příčiny eliminovány najednou.

Dévvové (polobozi), lidské bytosti a zvířata nejsou před svým zrozením projeveni. Nicméně jejich jemnohmotná i hrubohmotná těla existují v neprojevené, potencionální podobě, od existence příčinných složek jako je země. Uprostřed v čase mezi zrozením a smrtí jsou projeveni a po smrti jsou opět neprojeveni. Dokonce i během *mahápralaji* (kosmického zničení) tato těla existují v jemných podobách skrze nepřerušenu existenci jemné formy *karmy* a ostatních elementů. Takto jsou živé bytosti před narozením a po smrti neprojevené a v intervalu mezi nimi (narozením a smrtí) projevené.

To je uvedeno zosobněnými Védami ve Šrímad Bhágavatamu:

sthira-cara-jatayah syur ajayottha-nimitta-yujah

Ó věčně osvobozený, transcendentální Pane, Tvoje hmotná energie je příčinnou zjevení různých pohyblivých a nehybných druhů života, neboť aktivuje jejich hmotné touhy, ovšem pouze tehdy když si s ní hraješ tak, že na ni krátce pohlédneš. (Š.B. 10.87.29)

Jaký je zde důvod k nářku (*paridevana*)? Jak řekl Nárada:

*yan manyase dhruvam lokam adhruvam va na cobhayam
sarvatha na hi socyas te snehad anyatra mohajat*

Ó Králi, za všech okolností, ať už považuješ duši za věčný princip, nebo hmotné tělo za pomíjivé, nebo si myslíš že všechno existuje v neosobní Absolutní Pravdě, nebo, že vše je nevysvětlitelnou kombinací hmoty a ducha, pocity odloučení nastávají jenom kvůli iluzorní náklonnosti a díky ničemu jinému. (Š.B. 1.13.44)

Šríla BS Muni Mahárádža: Před tím než se narodíme jsme pro ostatní živé bytosti neviditelní. Když se narodíme jsme hmotným očím viditelní a po smrti se stáváme opět neviditelnými. To znamená že vědomí (duše) je věčné; bylo, je a bude.

Když je celý hmotný vesmír beze zbytku zničen, přebýváme v našich jemnohmotných tělech společně s našimi *karmami*. Vše se odehrává v koloběhu, tedy bez počátku a bez

konce. Když se manifestuje nový vesmír, projevují se také hrubohmotná těla živých bytostí. Krišna říká v Bhagavad-gítě (7.4):

*bhumir apo ,nalo vayuh kham mano buddhir eva ca
ahankara itiyam me bhinna praktir astadha*

Země, voda, oheň, vzduch, éter (stejně jako jejich smyslové objekty), mysl inteligence, falešné ego (s deseti smysly a *mahat tattvou*) jsou moje oddělené energie v osmi skupinách.

V Šrímad Bhágavatamu je vysvětlena příčina mého utrpení. Iluzorní náklonnost znamená, že jsme připoutaní k pomíjivým věcem. To co vzniklo musí také zaniknout. Nicméně vlastník těla nezaniká, neboť nebyl stvořen ani nebude zničen. Krišna nás v Bhagavad-gítě učí, že nejsme tato těla, ale vlastníci těl. Neměli bychom být k tělům připoutaní. Je to jako ve snu, v němž se ztotožňujeme s podobami o nichž se nám zdá. Když se však probudíme, vše je pryč.



Jak získat víru v pravou lásku

Šríla Bhakti Sádha Muni Mahárádža

Vždy se setkáváme se stejným pravidlem: nějakou věc lze obdržet pouze od toho, kdo ji má. Pokud chceme získat víru v Pána Krišnu, měli bychom vyhledat někoho, kdo má naprostou víru v Pána Krišnu. Pokud chceme obdržet *premu*, měli bychom se stýkat s tím, kdo *premu* má.

K tomu abychom se k tomuto světcí přiblížili, se musíme stát opravdu seriózními. On nás totiž bude odmítat. Bude nám klást všemožné překážky, aby nás prověřil. „Co vlastně chceš? Opravdu chceš *premu*, nebo chceš nějakou levnou věc, imitaci lásky?“ Pán Krišna nás tímto způsobem zkouší. Pokud nejsme vážní a poohlídíme se pouze po tom jak uspokojit smysly, nebo jak si trochu zpříjemnit život „mírem a láskou“ - zajisté to dostaneme. Ale získat tu pravou věc, *premu*, božskou lásku, je velmi obtížné.

Abychom mohli získat božskou lásku, musíme být připraveni za ni zaplatit, musíme něco obětovat. Musíme projít řadou závažných testů, při kterých se oddělí plevy světské „lásky“ od zrna lásky božské. Oddělit tyto dvě věci je nutné. Není to tak, že vše je jedno a totéž. Neměli bychom se nechat podvádět. Měli bychom rozlišovat.



Není to tak, že vše je jedno a totéž. Neměli bychom se nechat podvádět. Měli bychom rozlišovat.

dává náš Gurudéva Óm Višnupáda Šríla Bhakti Vaibhava Purí Gosvámí Mahárádža, Šríla Bhakti Rakšak Šrídhara Dév-Gosvámí Mahárádža a všichni áčárjové následující gaudíjavaišnavskou linii – Šríla Bhaktivinóda Thákura, Šríla Prabhupáda Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura, Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura, Šríla Baladéva Vidjábhúšana, šest Gosvámích, Šríman Maháprabhu a Šrí Nitjánanda Prabhu. Jiné než toto porozumění zde není. Neměli bychom ztrácet čas sledováním mnoha cest: „Je to sladké? Je to toto, nebo tamto?“

Nechceme nic skrývat. Tato pravda není tajemství a každý by s ní měl být obeznámen.

Proč v tomto světě hledáme opačné pohlaví? Znamená to, že chceme milovat a být milováni. V těchto vztazích ale nelze najít pravou lásku. Láska není k nalezení na vnější, tělesné úrovni. Tato „láska“ totiž skončí se zánikem těla a je spojena s mnoha problémy. Jistě, tyto aktivity v hmotném světě probíhají, ale neměli bychom zapomenout na Pána. Pak nám Pán Krišna pomůže.

Pravá láska se nalézá pouze na transcendentální úrovni. Toto chápání nám

Stálý chrámový program

Nedělní festival

17.00: Bhadžan • 18.00: Lekce • 19.00: Sandhja Árati •
19.15: Tulasí Parikrama • 19.30: Prasádam • 20.25 Šájan áрати

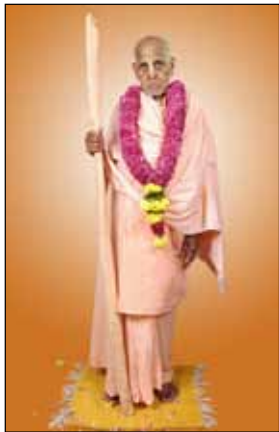
Ranní program (denně)

4.30: Mangala Árati • 4.45: Tulasí Parikrama • 5.00:
Bhadžan násl. Džapa • 7.45: Šringara Árati, násl. Bhadžan •
8.35: Čtení ze Šrímad Bhágavatamu • 9.15: Guru Púdža, násl.
Bhoga Árati • 9.30: Prasádam

Večerní program (denně kromě neděle)

19.00: Sandhja Árati • 19.15: Tulasí Parikrama, násl. Bhadžan
• 19.45: Lekce • 20.25 Šájan Árati, násl. Prasádam
Bhadžan: Duchovní písně za doprovodu
tradičních nástrojů • *Árati*: Chrámová ceremonie
• *Prasádam*: Duchovní vegetariánské jídlo

**Haré Kriřna Haré Kriřna Kriřna Kriřna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré**



Ācārja Nitja-líla-praviřta Óm Viřnupád řrí řrímad
Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí Mahárádřa



**řRÍ řRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH
SRI KRISHNA CHAITANYA MISSION**

Wienerbergstrasse 29A/Top3 • 1120 Wien
Tel. 01/812 05 74 • www.radha-govinda.net